

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000 Julkaistu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2000 N:o 1114—1124

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1114	Laki kehitysmaihin myönnettävistä korkotukiluotoista	2969
1115	Laki sotilasoikeudenkäyntilain muuttamisesta	2971
1116	Laki yleisistä syyttäjistä annetun lain 9 §:n muuttamisesta	2972
1117	Laki sotilaskurinpitolain muuttamisesta	2973
1118	Laki rikoslain 45 luvun 27 §:n muuttamisesta	2974
1119	Rautatiekuljetuslaki	2975
1120	Laki tiekuljetussopimuslain muuttamisesta	2983
1121	Laki valmismatkalain 24 §:n muuttamisesta	2985
1122	Laki Itävallan kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	2986
1123	Ulkoasiainministeriön asetus ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksuista	2987
1124	Valtiovarainministeriön asetus ajoneuvoveron kannosta annetun valtiovarainministeriön päätöksen 1 §:n muuttamisesta	2992

N:o 1114

Laki

kehitysmaihin myönnettävistä korkotukiluotoista

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Kehitysyhteistyömäärärahoista voidaan, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, maksaa korkotukea luotoille, joilla rahoitetaan kehitysmaiden taloudellista tai sosiaalista kehitystä edistäviä, merkittävää suomalaista osuutta sisältäviä hankkeita. Luottoihin voi liittyä myös muunlaista valtion antamaa tukea. Näitä luottoja kutsutaan jäljempänä korkotukiluotoiksi.

2 §

Tässä laissa luottolaitoksella tarkoitetaan luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/1993) tarkoitettua suomalaista tai Euroopan talousalueella toimiluvan saanutta luottoriskiltään hyväksyttyä luottolaitosta tai

muuta luottoriskiltään näihin rinnastettavaa ulkomaista luottolaitosta.

3 §

Korkotukiluottoja voidaan myöntää Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön, jäljempänä OECD, vuosittain sekarahoituskelpoisiksi määrittelemiін maihin, jotka ovat luotto- ja vientitakuukelpoisia.

4 §

Korkotukeen käytettävät määrärahat ja sitoumusvaltuudet päätetään vuosittain valtion talousarvion yhteydessä.

5 §

Korkotukiluottojen yleisten ehtojen nou-

HE 169/2000
TaVM 33/2000
EV 180/2000

dattamista valvoo ulkoasiainministeriö ottaen huomioon OECD:ssä hyväksytyt julkista kehitysapua ja julkisesti tuettuja vientiluottoja koskevat periaatteet.

6 §

Luoton hyväksyy korkotukiluotoksi ulkoasiainministeriö.

Luoton hyväksyminen korkotukiluotoksi edellyttää vientitakuun saamista Finnvera Oyj:ltä.

7 §

Luottolaitos rahoittaa korkotukiluoton ja tekee luottosopimuksen luoton saajan kanssa.

8 §

Ulkoasiainministeriö päättää maksettavan korkotuen määrästä, joka on markkinakorkoreferenssin mukaisten korkokustannusten ja korkotukiluoton vuotuisen koron erotus lisätynä hallinnointipalkkiolla.

9 §

Valtiokonttori maksaa korkotuen luoton myöntäneelle luottolaitokselle sinä päivänä, jona korko on luottosopimuksen ehtojen mukaan maksettava.

Ulkomaan rahan määräisen luoton osalta korkotuki maksetaan kaksi Suomen pankki-päivää ennen luoton koron erääntymispäivää voimassa olleen Euroopan keskuspankin asianomaisen valuutan keskikurssin mukaan.

10 §

Ulkoasiainministeriön on valvottava, että korkotukiluotto käytetään luoton hyväksymisestä korkotukiluotoksi annetussa päätöksessä määrättyyn tarkoitukseen.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Luottolaitoksen tulee sisällyttää korkotukiluottoa koskevaan sopimukseen ehto, jonka mukaan luottolaitos on oikeutettu irtisanomaan korkotukiluoton, jos luoton saaja ei täytä sille luottosopimuksessa asetettuja velvoitteita. Luottolaitoksen on luottosopimuksessa velvoitettava luotonsaaja antamaan luottolaitokselle kaikki valvontaa varten tarvittavat tiedot.

Luottolaitos on velvollinen antamaan ulkoasiainministeriölle pyydettyä tietoa, jotka ovat tarpeen sen toteamiseksi, että korkotukiluotto on käytetty hyväksytyyn tarkoitukseen ja että sovittuja ehtoja on muutoin noudatettu.

11 §

Ulkoasiainministeriö voi kumota tai muuttaa 6 §:ssä tarkoitetun, korkotukiluoton hyväksymistä koskevan päätöksen, jos luottoa ei käytetä päätöksessä määrättyyn tarkoitukseen tai jos korkotukiluottoa koskevissa olosuhteissa tapahtuu muita merkittäviä muutoksia.

12 §

Tarkemmat säännökset korkotukiluottojen hallinnoimisesta, hakumenettelystä ja irtisanomisesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Tällä lailla kumotaan kehitysmaiden taloudellista kehitystä varten myönnettävien luottojen korkotuesta 31 päivänä joulukuuta 1986 annettu laki (1058/1986) ja sen nojalla annetut säädökset.

Ministeri *Satu Hassi*

N:o 1115

L a k i**sotilasoikeudenkäyntilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 25 päivänä maaliskuuta 1983 annetun sotilasoikeudenkäyntilain (326/1983) 4 §:n 2 momentti ja
muutetaan 4 §:n 1 momentti, 14 §:n 1 momentti, 15 §:n 1 momentti ja 16 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 1 momentti laissa 202/1997 ja 14 §:n 1 momentti laissa 1260/1988, seuraavasti:

4 §

Syyttäjinä sotilasoikeudenkäyntiasioissa toimivat valtakunnansyyttäjän näihin tehtäviin määräämät kihlakunnansyyttäjät, joilla on toimivalta näissä tehtävissä koko maassa. Syyttäjistä niissä sotilasoikeudenkäyntiasioissa, jotka hovioikeus käsittelee ensimmäisenä oikeusasteena, säädetään erikseen.

ratkaistava, toimitetaanko esitutkinta-aineisto syyttäjälle syyteharkintaa varten.

15 §

Syyttäjän on suoritettava syyteharkinta ja muut toimenpiteet sotilasoikeudenkäyntiasioissa kiireellisinä.

16 §

Sotilasoikeudenkäyntiasiat on tuomioistuimessa käsiteltävä kiireellisinä.

14 §

Jollei sotilasoikeudenkäyntiasiana käsiteltävää rikosasiaa käsitellä kurinpitomeneteltyssä, 5 §:n 1 momentissa tarkoitetun joukko-osaston komentajan on esitutkinnan päätyttyä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2001.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1116

L a k i

yleisistä syyttäjistä annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yleisistä syyttäjistä 11 päivänä maaliskuuta 1997 annetun lain (199/1997) 9 §:n
1 momentti seuraavasti:

9 §

Eryiissyttäjät

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tou-
kokuuta 2001.

Eryiissyttäjistä säädetään erikseen.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1117

L a k i

sotilaskurinpitolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 25 päivänä maaliskuuta 1983 annetun sotilaskurinpitolain (331/1983) 19 §, sellaisena kuin se on laissa 1259/1988, ja
lisätään lakiin uusi 30 a § seuraavasti:

19 §

Pidättämispäätöksen saa tehdä:

- 1) asianomaisen perusyksikön päällikkö ja häntä ylempi kurinpitoesimies;
- 2) varuskunnan päällikkö ja komendantti;
- 3) pääesikunnan tutkintaosaston päällikkö;
- 4) sotilaspoliisitehtävissä toimiva upseeri;
- 5) sotilaslakimies; sekä
- 6) virallinen syyttäjä.

Jollei asiaa toimiteta syyttäjälle syyteharkintaan, kurinpitoesimiehen on ilmoitettava ratkaisustaan syyttäjälle, jonka määräyksestä asiassa on suoritettu esitutkinta. Ilmoituksen saatuaan syyttäjällä on oikeus ottaa asia syyteharkintaansa, jos asian laatu sitä vaatii tai siihen muutoin on erityistä syytä.

30 a §

Esitutkinta sotilasrikosasiassa on toimitettava, sen lisäksi mitä 28 §:ssä säädetään, kun syyttäjä niin määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toulukuuta 2001.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1118

L a k i

rikoslain 45 luvun 27 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 45 luvun 27 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 559/2000, seuraavasti:

45 luku
Sotilasrikoksista

27 §

Sotilaat

palveleviin sekä rauhanturvaamislaisissa (514/1984) tarkoitetussa palveluksessa oleviin niin kuin siitä laissa erikseen säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Tällä lailla kumotaan rikoslain 45 luvun 1 §:n muuttamisesta 18 päivänä elokuuta 2000 annettu laki (752/2000).

Sotilaita koskevia säännöksiä sovelletaan lisäksi rajavartiolaitoksessa sotilastehtävissä

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1119

Rautatiekuljetuslaki

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan rautatiekuljetukseen, jonka rautatieyrittäjä on sitoutunut suorittamaan, ja rautatiekuljetukseen välittömästi liittyvään rautatieyrittäjän järjestämään muuhun kuljetukseen. Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta siltä osin kuin Suomea velvoittavasta kansainvälisestä sopimuksesta johtuu muuta.

2 §

Rautatieyrittäjä

Tässä laissa tarkoitetaan *rautatieyrittäjällä* valtion rataverkosta, radanpidosta ja rataverkon käytöstä annetun lain (21/1995) 2 a §:ssä tarkoitettua rautatieyrittäjää.

3 §

Säännösten pakottavuus

Sopimusehto, joka poikkeaa tämän lain

säännöksistä matkustajan taikka tavaraan tai matkatavaraan oikeutetun vahingoksi, on mitätön, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Tavaran kuljetusta koskevista säännöksistä voidaan kuitenkin poiketa muun kuin kuluttajansuojalain (38/1978) 1 luvun 4 §:ssä tarkoitetun kuluttajan kanssa tehtävässä sopimuksessa, jos poikkeaminen on kohtuullista sopijapuolten aseman, tavaran tai kuljetuksen poikkeuksellisen laadun taikka muiden erityisten olosuhteiden takia.

4 §

Korvausvaatimus muulla perusteella

Rautatieyrittäjällä ja sillä, jonka menettelystä rautatieyrittäjä vastaa, on oikeus vedota tämän lain säännöksiin vastuun rajoittamisesta ja vastuusta vapautumisesta silloinkin, kun korvausvaatimus ei perustu tähän lakiin, jos korvausta olisi voitu vaatia tämän lain nojalla.

5 §

Tahallisuus ja törkeä huolimattomuus

Jos rautatieyrittäjä tai joku, jonka menettelystä rautatieyrittäjä vastaa, on aiheuttanut vahingon tahallisesti tai törkeästi huolimatt-

tomuudesta, se ei voi vedota tämän lain säännöksiin vastuun rajoittamisesta tai vastuusta vapautumisesta.

6 §

Kuljetusehtojen saatavuus

Matkustajan ja matkatavarain kuljetukseen sovellettavat kuljetusehdot on pidettävä saatavilla toimipaikoissa, joissa tehdään näitä kuljetuksia koskevia sopimuksia.

7 §

Matkustajan ja tavarain lähettäjän vastuu

Matkustajan velvollisuudesta korvata käsi- matkatavarasta tai matkatavarasta rautatieyri- tykselle aiheutunut vahinko on soveltuvin osin voimassa, mitä vahingonkorvauslain (412/1974) 2, 5 ja 6 luvussa säädetään.

Tavarain lähettäjä on velvollinen korvaa- maan rautatieyri- tykselle vahingon, joka on aiheutunut tavarain puutteellisesta pakkaami- sesta tai lähettäjän tekemästä virheellisestä kuormasta. Jos tavarain lähettäjä on kuluttaja, hän on kuitenkin velvollinen korvaamaan vahingon vain siltä osin kuin se on johtunut hänen virheestään tai laiminlyönnistään.

Jos vahinko on aiheutunut tavaraa kulje- tettavaksi otettaessa havaittavissa tai rauta- tieyri- tyksen tiedossa olleesta puutteellisuu- desta, tavarain lähettäjä ei kuitenkaan ole 2 momentin nojalla korvausvelvollinen, jollei puutteellisuu- desta ole tehty merkintää kulje- tusasiakirjaan tai ilmoitettu lähettäjälle tava- raan kuljetettavaksi otettaessa.

8 §

Vahingonkorvauksen sovittelu

Tämän lain nojalla määrättävää vahingon- korvausta voidaan kohtuuden mukaan sovi- tella, jos vahingon kärsineen puolelta on myötävaikutettu vahinkoon tai jos muu vahingon aiheuttaneeseen tekoon kuulumaton seikka on myös ollut vahingon syynä. Tava- rain lähettäjälle 7 §:n 2 momentissa säädettyä korvausvelvollisuutta voidaan lisäksi sovitel- la vahingonkorvauslain 2 luvun 1 §:n 2 momentissa säädetyillä perusteilla.

9 §

Lain suhde eräisiin muihin säädöksiin

Korvausvaatimukseen, joka johtuu matkus- tajan kuolemasta tai loukkaantumisesta taikka käsimatkatavarain katoamisesta tai vahingoit- tumisesta, sovelletaan raideliikennevastuula- kia (113/1999).

Vaarallisten aineiden kuljetukseen sovelle- taan tämän lain lisäksi vaarallisten aineiden kuljetuksesta annettua lakia (719/1994).

2 luku

Tavarain kuljetus

10 §

Tavarain ottaminen kuljetettavaksi

Tavara on otettu kuljetettavaksi, kun se on luovutettu rautatieyri- tykselle lähettäjän ja rautatieyri- tyksen sopimalla tavalla.

Tavarain lähettäjän tai rautatieyri- tyksen vaatimuksesta kuljetussopimus on ennen kul- jetettavaksi ottamista vahvistettava rautatie- yri- tyksen hyväksymällä rahtikirjalla.

11 §

Oikeus määrätä tavarasta kuljetuksen aikana

Rautatieyri- tyksen on lähettäjän määräyk- sestä keskeytettävä kuljetus tai luovutettava tavara määräpaikassa muulle kuin aikaisem- min ilmoitetulle vastaanottajalle. Lähettäjän oikeus määrätä tavarasta päättyy, kun tavara on luovutettu vastaanottajan hallintaan. Rau- tatieyri- tyksellä ja lähettäjällä voivat sopia, että oikeus määrätä tavarasta siirtyy lähettäjältä vastaan- ottajalle tai muulle henkilölle ennen tavarain luovuttamista vastaanottajan hallintaan.

Määräyksen antaja on velvollinen korvaa- maan rautatieyri- tykselle määräyksen noudat- tamisesta aiheutuvat kustannukset ja vahin- gon.

Rautatieyri- tyksellä ei ole velvollinen noudatta- maan määräystä, jos siitä aiheutuisi sille taikka toisen tavaralähetyksen lähettäjälle tai vastaanottajalle vahinkoa. Sama koskee mää- räystä, joka johtaisi lähetyksen jakamiseen.

Jos rautatieyritys ei noudata määräystä, sen on heti ilmoitettava tästä määräyksen antajalle.

12 §

Tavaran luovutus

Rautatieyrityksen on luovutettava tavara vastaanottajalle määräpaikassa kuittausta ja kuljetussopimukseen perustuvien rautatieyrityksen saatavien suoritusta vastaan, jollei toisin ole sovittu.

Vastaanottajalla on oikeus kieltäytyä ottamasta tavaraa vastaan, jos rautatieyritys ei suorita vastaanottajan vaatimaa tarkastusta tavaralle aiheutuneen vahingon toteamiseksi.

13 §

Vastuu tavarasta

Rautatieyritys on tavaran kuljetettavaksi ottamisesta sen luovutukseen asti vastuussa vahingosta, joka on aiheutunut luovutuksen viivästymisestä taikka siitä, että tavara on kokonaan tai osittain kadonnut tai vahingoittunut.

Rautatieyritys vapautuu 1 momentissa säädetystä vastuusta, jos se näyttää vahingon aiheutuneen:

- 1) lähettäjän tai vastaanottajan virheestä tai laiminlyönnistä;
- 2) lähettäjän tai vastaanottajan antamasta määräyksestä, joka ei johdu rautatieyrityksen virheestä tai laiminlyönnistä;
- 3) tavarassa olevasta viasta; taikka
- 4) seikasta, jota rautatieyritys ei ole voinut välttää ja jonka seurauksia se ei ole voinut ehkäistä.

14 §

Vastuu erityisestä riskistä

Rautatieyritys vapautuu 13 §:n 1 momentissa säädetystä vastuusta, jos se näyttää tavaran katoamisen tai vahingoittumisen voineen johtua 2 momentissa tarkoitettua erityisestä riskistä, eikä muuta näytetä.

Tavaran kuljetuksessa erityisiä riskejä ovat:

- 1) tavaran erityinen alttius katoamiselle tai vahingoittumiselle;

- 2) katoamiselle tai vahingoittumiselle alttiin tavaran puutteellinen pakkaaminen;

- 3) tavaran kuormaaminen lähettäjän toimesta tai sen purkaminen vastaanottajan toimesta;

- 4) kuljetus avovaunussa lähettäjän kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti; sekä

- 5) riski, jolta sopimuksen mukaan kuljetuksessa mukana olevan saattajan pitää tavaraa suojella.

Jos avovaunussa kuljetetusta tavarasta on kadonnut poikkeuksellisen paljon tai avovaunussa kuljetettu kolli on kadonnut, rautatieyrityksen on kuitenkin näytettävä, että vahinko on johtunut 2 momentin 4 kohdassa säädetystä erityisestä riskistä vapautuakseen vastuusta kyseisen säännöksen nojalla.

15 §

Tavaran katoaminen

Tavara katsotaan kadonneeksi, jos sitä ei ole luovutettu 14 päivän kuluessa sovitun luovutusajan päättymisestä. Jos luovutusajasta ei ole sovittu, tavara katsotaan kadonneeksi 28 päivän kuluttua siitä, kun tavara otettiin kuljetettavaksi.

Jos kadonnut tavara myöhemmin löytyy, rautatieyrityksen on ilmoitettava siitä korvauksen saaneelle, jollei tämä ole korvauksen vastaanottaessaan kirjallisesti suostunut siihen, että ilmoitusta ei tehdä.

Korvauksen saaneella on oikeus löytyneeseen tavarahan, jos hän:

- 1) vaatii sen luovuttamista 30 päivän kuluessa ilmoituksen lähettämisestä;
- 2) palauttaa saamansa korvauksen; ja
- 3) suorittaa rautatieyritykselle sille kuljetussopimuksen perusteella kuuluvat saatavat.

Korvauksen saaneella on oikeus vähentää 3 momentin nojalla rautatieyritykselle palautettavasta korvauksesta hänelle 18 §:n mukaan kuuluva viivästyskorvaus.

Jos rautatieyrityksellä ei ole velvollisuutta ilmoittaa tavaran löytymisestä tai jos korvauksen saanut ei ole vaatinut tavaran luovuttamista, rautatieyrityksellä on oikeus määrätä tavarasta kolmannen osapuolen oikeudesta johtuvin rajoituksin.

16 §

Korvaus tavarán katoamisesta

Jos tavara on kadonnut, rautatieyrityksen on suoritettava tavaraan oikeutetulle korvauksena tavarán arvo kuljetettavaksi otettaessa, kuitenkin enintään 25 euroa kilolta puuttuvasta kokonaispainosta.

Rautatieyrityksen on 1 momentissa säädetyn korvauksen lisäksi palautettava suoritettujen kuljetusmaksut ja korvattava muut tavarán kuljetuksesta aiheutuneet kustannukset.

Jos vain osa tavarasta on kadonnut, rautatieyrityksen on suoritettava 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista korvauksista kadonnutta määrää vastaava osuus.

17 §

Korvaus tavarán vahingoittumisesta

Jos tavara on vahingoittunut, rautatieyrityksen on suoritettava tavaraan oikeutetulle tavarán arvon alentumista vastaava korvaus, kuitenkin enintään 16 §:n 1 momentissa säädetty määrä, sekä 16 §:n 2 momentissa tarkoitetuista kustannuksista tavarán arvon alentumista vastaava osuus.

18 §

Korvaus tavarán luovutuksen viivästymisestä

Jos tavarán luovutus on viivästynyt, rautatieyrityksen on korvattava luovutuksen viivästymisestä tavaraan oikeutetulle aiheutunut vahinko, kuitenkin enintään kuljetusmaksu nelinkertaisena.

Jos tavara on kadonnut, korvaus suoritetaan ainoastaan tavarán katoamisesta 16 §:n nojalla.

Jos viivästyneenä luovutettu tavara on vahingoittunut tai osittain kadonnut, rautatieyrityksen on suoritettava korvaus sekä tavarán vahingoittumisesta tai osittaisesta katoamisesta että tavarán luovutuksen viivästymisestä, kuitenkin enintään 16 §:n nojalla määrättyä korvaus.

3 luku

Matkustajan ja käsimatkatavarán kuljetus

19 §

Kuljetusvelvollisuus

Henkilöliikennettä harjoittava rautatieyritys on velvollinen kuljettamaan matkustajia käsimatkatavaroineen.

Kuljetusvelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos:

- 1) kuljetuksen estää sellainen seikka, jota rautatieyritys ei voi välttää ja jota se ei ole velvollinen poistamaan;
- 2) sopivaa kuljetustilaa ei ole; tai
- 3) rautatieyrityksellä on muun lain perusteella oikeus kieltäytyä kuljetuksesta.

20 §

Käsimatkatavara

Matkustaja saa ottaa maksutta mukaansa junaan kohtuullisen määrän käsimatkatavaraa. Käsimatkatavarana kuljetettavasta elävästä eläimestä rautatieyritys voi kuitenkin periä maksun.

21 §

Junavuoron viivästys

Rautatieyritys on velvollinen korvaamaan matkustajalle junavuoron viivästyksestä aiheutuneen vahingon, kuitenkin enintään 5 000 euroa matkustajaa kohden. Korvausvelvollisuutta ei kuitenkaan ole sellaisen viivästyksen johdosta, johon matkustajan voidaan kuljetuksen luonteen, sääolosuhteiden, kuljetusvälineen vaihtoon tarvittavan ajan tai muiden kuljetukseen liittyvien olosuhteiden vuoksi kohtuudella edellyttää varautuneen.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan vastaavasti, jos junavuoro peruutetaan tai se ei pysähdy aikataulussa ilmoitetulla liikennepaikalla.

Rautatieyritys vapautuu 1 ja 2 momentissa säädetystä korvausvelvollisuudesta, jos se näyttää ryhtyneensä kaikkiin kohtuudella vaadittaviin toimenpiteisiin vahingon välttämiseksi.

4 luku

Matkatavaran kuljetus

22 §

Matkatavara

Matkatavaralla tarkoitetaan tavaraa, jonka rautatieyrittäjä on ottanut kuljetettavaksi matkustajan kuljetuksen yhteydessä erillistä todistusta (*matkatavaratodistus*) vastaan.

23 §

Matkatavaran luovutus

Rautatieyrittäjän on luovutettava matkatavara matkatavaratodistusta ja kuljetussopimukseen perustuvien rautatieyrittäjän saatavien suorittamista vastaan, jollei toisin ole sovittu. Rautatieyrittäjä ei saa luovuttaa matkatavaraa, jos on perusteltua syytä epäillä, että matkatavaratodistuksen esittäjä ei ole oikeutettu saamaan matkatavaraa haltuunsa.

Matkatavaratodistuksen haltijalla, joka ei ole saanut matkatavaraansa, on oikeus saada todistukseen merkintä matkatavaran tiedustelun ajankohdasta.

Jollei matkatavaratodistusta esitetä, rautatieyrittäjä on velvollinen luovuttamaan matkatavaran vain sille, joka todistaa oikeutensa siihen. Jos oikeutta ei katsota riittävästi selvitettyksi, matkatavaraa noutava on rautatieyrittäjän vaatimuksesta velvollinen asettamaan vakuuden.

24 §

Vastuu matkatavarasta

Rautatieyrittäjän vastuuseen matkatavarasta sovelletaan, mitä 13 §:ssä sekä 14 §:n 1 momentissa ja 2 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetään rautatieyrittäjän vastuusta tavarasta.

25 §

Matkatavaran katoaminen

Matkatavara katsotaan kadonneeksi, jos

sitä ei ole luovutettu seitsemän päivän kuluessa sen tiedustelemisesta.

Jos matkatavara myöhemmin löytyy, sovelletaan vastaavasti, mitä tavarasta säädetään 15 §:n 2—5 momentissa.

26 §

Korvaus matkatavaran katoamisesta

Jos matkatavara on kadonnut kokonaan tai osittain, rautatieyrittäjän on suoritettava matkatavaraan oikeutetulle:

1) vahingon määrää vastaava korvaus, kuitenkin enintään 1 700 euroa kollilta; tai
2) jos vahingon määrää ei ole osoitettu, korvauksena 170 euroa kollilta; sekä

3) suoritettavat kuljetusmaksut ja muut kadonneen matkatavaran kuljetuksesta aiheutuneet kustannukset.

Jos vain osa kollista on kadonnut eikä vahingon määrää ole osoitettu, rautatieyrittäjän on suoritettava 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista korvauksista kadonnutta määrää vastaava osuus.

Liikennevakuutuslain (279/1959) 3 §:ssä tarkoitetun moottoriajoneuvon tai vesikulku-
neuvon katoamisesta on suoritettava korvauksena sen käypä arvo, kuitenkin enintään 10 000 euroa. Ajo- tai kulkuneuvon tai sen katolle kuljetuksen ajaksi jätetyn tavarankatoamisesta on suoritettava korvauksena tavarankäypä arvo, kuitenkin enintään 1 700 euroa.

27 §

Korvaus matkatavaran vahingoittumisesta

Jos matkatavara on vahingoittunut, rautatieyrittäjän on suoritettava matkatavaraan oikeutetulle matkatavaran arvon alentumista vastaava korvaus, kuitenkin enintään 26 §:n 1 momentin 1 kohdassa tai 3 momentissa säädetty enimmäiskorvaus.

28 §

Korvaus matkatavaran luovutuksen viivästymisestä

Jos matkatavaran luovutus on viivästynyt,

rautatieyrityksen on suoritettava matkatavaraan oikeutetulle:

1) korvaus vahingosta, joka on aiheutunut luovutuksen viivästyisestä, kuitenkin enintään 170 euroa kollilta; tai

2) jos vahinkoa ei ole osoitettu, korvauksena 17 euroa kollilta matkatavaran tiedustelemisesta lukien kultakin alkavalta 24 tunnin ajanjaksolta, enintään kuitenkin 136 euroa kollilta.

Jos matkatavara on kadonnut, korvaus suoritetaan ainoastaan matkatavaran katoamisesta 26 §:n nojalla.

Jos viivästyneenä luovutettu matkatavara on vahingoittunut, rautatieyrityksen on suoritettava matkatavaraan oikeutetulle korvaus sekä matkatavaran vahingoittumisesta että sen viivästyisestä, kuitenkin enintään 26 §:n nojalla määräytyvä korvaus.

5 luku

Erinäiset säännökset

29 §

Tarkastusoikeus

Kuljetettavaksi otettu käsimatkatavara, tavara tai matkatavara saadaan tarkastaa, jos on perusteltua syytä epäillä, että se aiheuttaa vaaraa ihmisen terveydelle, ympäristölle tai omaisuudelle.

Tarkastuksen saa suorittaa siihen lain nojalla oikeutettu virkamies tai henkilö, jolle on annettu poliisilain (493/1995) 8 §:n nojalla erityiset poliisivaltuudet tarkastusten tekemiseen.

Tarkastus on suoritettava todistajan läsnäollessa ja siitä on laadittava pöytäkirja, joka tarkastuksen suorittajan ja todistajan on allekirjoitettava. Jäljennös pöytäkirjasta on viipymättä toimitettava sille, joka on oikeutettu tarkastettuun käsimatkatavaraan, matkatavaraan tai tavararaan.

30 §

Toimenpiteet vaaran torjumiseksi

Jos käsimatkatavara, tavara tai matkatavara aiheuttaa vaaraa ihmisen terveydelle, ympä-

ristölle tai omaisuudelle, 29 §:n 2 momentin nojalla tarkastukseen oikeutettu henkilö saa poistaa sen junasta taikka, jos vahinkoa ei voida estää tai rajoittaa lievemmin toimenpitein, tehdä sen vaarattomaksi tai hävittää sen. Jos junasta poistettua vaarallista käsimatkatavaraa, tavaraa tai matkatavaraa ei luovuteta siihen oikeutetulle, rautatieyrityksen on viipymättä ilmoitettava vaarallisen tavarana laadusta ja sijainnista vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa laissa tarkoitettulle valvontaviranomaiselle ja ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin vahingon estämiseksi.

Jos matkustaja ei kehotuksesta luovuta 29 §:n 1 momentissa tarkoitettua käsimatkatavaraa tarkastettavaksi, rautatieyrityksellä on oikeus poistaa matkustaja junasta.

31 §

Oikeus myydä hakematta jätetty tavara

Rautatieyrityksellä on oikeus myydä hakematta jätetty tavara tai matkatavara siten kuin elinkeinonharjoittajan oikeudesta myydä nou-tamatta jätetty esine annetussa laissa (688/1988) säädetään.

32 §

Vastuu perättäiskuljetuksessa

Jos kaksi tai useampi rautatieyritys on suorittanut osan rautatiekuljetuksesta, josta on sovittu yhdellä kuljetussopimuksella, ne vastaavat yhteisvastuullisesti kuljetukseen liittyvästä tämän lain nojalla korvattavasta vahingosta.

Korvauksen suorittaneella rautatieyrityksellä on oikeus saada suorittamansa määrä vahingon aiheuttaneelta rautatieyritykseltä. Jos vahingon on aiheuttanut kaksi tai useampi rautatieyritys, niiden keskinäiseen korvausvelvollisuuteen sovelletaan, mitä vahingonkorvauslain 6 luvun 3 §:ssä säädetään.

Jos vahingon aiheuttanutta rautatieyritystä ei saada selville, korvausvelvollisuus jaetaan yhteisvastuussa olevien rautatieyritysten kesken kunkin suorittaman kuljetusosuuden pituuden mukaisessa suhteessa. Rautatieyritys, joka voi osoittaa, ettei se ole aiheuttanut vahinkoa, ei kuitenkaan ole velvollinen suorittamaan korvausta tämän momentin nojalla.

Jos rautatieyrittäjä ei saada perityksi 2 momentissa säädettyä määrää tai 3 momentissa säädettyä osuutta korvauksesta, muut yhteisvastuussa olevat rautatieyrittäjät vastaavat vajauksesta niin kuin 3 momentissa säädetään. Sama koskee korvausta, jota rautatieyrittäjä ei ole 3 momentin nojalla velvollinen suorittamaan.

33 §

Muistutus

Rautatieyrittäjälle on kanneoikeuden menettämisen uhalla tehtävä muistutus tavaran tai matkatavaran vahingoittumisesta tai osittaisesta katoamisesta tavaraa tai matkatavaraa vastaanotettaessa, jos vahingoittuminen tai osittainen katoaminen on tuolloin ulkoisesti havaittavissa. Muussa tapauksessa muistutus on tehtävä kymmenen päivän kuluessa tavaran tai matkatavaran vastaanottamisesta. Kuluttajalla on kuitenkin aina oikeus tehdä muistutus kohtuullisen ajan kuluessa tavaran tai matkatavaran vastaanottamisesta.

Kanneoikeus ei kuitenkaan ole 1 momentin nojalla menetetty, jos rautatieyrittäjä tai se, jonka menettelystä rautatieyrittäjä vastaa, on aiheuttanut tavaran tai matkatavaran vahingoittumisen tai osittaisen katoamisen tahallisesti tai törkeästä huolimattomuudesta.

34 §

Määräajan laskeminen

Edellä 15, 25 ja 33 §:ssä säädettyä määräaikaa laskettaessa ei oteta lukuun päivää, josta lukien määräaika lasketaan.

Jos 15 §:n 3 momentin 1 kohdassa tai 33 §:n 1 momentissa säädetyn määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, joului- tai juhannusaatto tai arkilauantai, säännöksessä tarkoitetun vaatimuksen tai muistutuksen saa tehdä ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

35 §

Vanhentumisaika

Oikeus korvaukseen tämän lain nojalla on

menetetty, jollei vaatimusta esitetä kirjallisesti rautatieyrittäjälle vuoden kuluessa tai, jos vahinko on aiheutettu tahallisesti tai törkeästä huolimattomuudesta, kolmen vuoden kuluessa:

1) tavaran tai matkatavaran luovutuksesta, jos oikeus perustuu tavaran tai matkatavaran vahingoittumiseen tai osittaiseen katoamiseen taikka sen luovutuksen viivästymiseen;

2) siitä, kun tavara on katsottu 15 §:n tai matkatavara 25 §:n mukaan kadonneeksi, jos oikeus perustuu koko tavaran tai matkatavaran katoamiseen; tai

3) siitä, kun kolme kuukautta on kulunut kuljetettavaksi ottamisesta tai kuljetusvelvollisuuden laiminlyömisestä, jos oikeus perustuu muuhun kuin 1 tai 2 kohdassa mainittuun seikkaan.

36 §

Toimivaltainen tuomioistuin

Tässä laissa tarkoitettua kuljetusta koskeva kanne voidaan sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, tutkia määräpaikan käräjäoikeudessa taikka sen paikkakunnan käräjäoikeudessa, missä tavara tai matkatavara otettiin kuljetettavaksi.

37 §

Vastuun enimmäismäärien tarkistaminen

Tähän lakiin perustuvia rautatieyrittäjien vastuun enimmäismääriä voidaan tarkistaa valtioneuvoston asetuksella rahanarvon muutosta vastaavasti.

6 luku

Voimaantulo

38 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2001.

Tällä lailla kumotaan 5 päivänä syyskuuta

2982

N:o 1119

1975 annettu rautatiekuljetusasetus (714/1975) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tätä lakia ei sovelleta ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn sopimukseen.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1120

L a k i**tiekuljetussopimuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 23 päivänä maaliskuuta 1979 annetun tiekuljetussopimuslain (345/1979) 2 §:n 2 momentti, 32 §:n 2 ja 3 momentti sekä 42 § seuraavasti:

2 §

Soveltamisalan rajoitukset

Lakia ei myöskään sovelleta sellaiseen moottoriajoneuvolla tapahtuvaan kuljetukseen, jonka osalta on sovellettava kansainvälistä yleissopimusta tavarankuljetuksesta rautateitse (CIM) tai rautatiekuljetuslakia (1119/2000).

32 §

Tavaran katoamisesta tai vähentymisestä suoritettava korvaus

Kotimaisessa kuljetuksessa rahdinkuljettajan vastuu on rajoitettu 20 euroon tavaran kokonaispainosta puuttuvaa kiloa kohti. Vastuun enimmäismäärää voidaan tarkistaa valtioneuvoston asetuksella rahanarvon muutosta vastaavasti.

Kansainvälisessä kuljetuksessa korvaus ei saa ylittää 8,33 Kansainvälisen valuuttarahaston määrittelemää erityisnosto-oikeutta tava-

ran kokonaispainosta puuttuvaa kiloa kohti. Jos korvaus vahvistetaan suoritettavaksi muussa valuutassa, muunto täksi valuutaksi määräytyy korvauksen vahvistamispäivän virallisen kurssin mukaan.

42 §

Toimivaltainen tuomioistuim

Kansainvälistä kuljetusta koskeva kanne voidaan tutkia ainoastaan joko asianosaisten tekemän sopimuksen perusteella 1 §:n 1 momentissa mainittuun yleissopimukseen liittyneessä valtiossa taikka valtiossa, jossa

1) vastaajan kotipaikka tai pääkonttori sijaitsee;

2) vastaajan haaraliike tai asioimisto, jonka välityksellä kuljetussopimus on tehty, sijaitsee;

3) tavara otettiin kuljetettavaksi; tai

4) määräpaikka on.

Suomessa tässä laissa tarkoitettua kuljetusta koskeva kanne voidaan sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään, tutkia määräpaikan käräjäoikeudessa tai sen paikkakunnan kärä-

jäoikeudessa, missä tavara otettiin kuljetettavaksi. Jos muuta toimivaltaista tuomioistuinta ei ole, kanne voidaan tutkia Helsingin käräjäoikeudessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2001.

Tämän lain 32 §:n 2 momenttia sovelletaan sen voimaantulon jälkeen tehtyyn sopimukseen.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 1121

L a k i

valmismatkalain 24 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1994 annetun valmismatkalain (1079/1994) 24 §
 seuraavasti:

24 §

*Vahingonkorvausvastuun määräytyminen
 eräissä tapauksissa*

Sen estämättä, mitä 23 §:ssä säädetään, matkanjärjestäjä saa sopimusehdoissa määrätä, että matkanjärjestäjän korvausvastuu kuljetukseen liittyvästä vahingosta määräytyy siten kuin kyseisestä kuljetuksesta säädetään merilaissa (674/1994), kuljetuksesta ilma-

aluksessa annetussa laissa (289/1937), ilmakuljetussopimuslaissa (45/1977), ilmakuljetuslaissa (387/1986) tai rautatiekuljetuslaissa (1119/2000) taikka määrätään kansainvälisiä rautatiekuljetuksia koskevassa yleissopimuksessa (COTIF; SopS 5/1985).

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2001.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

HE 81/2000
 LaVM 9/2000
 EV 159/2000

3 400301/157

N:o 1122

L a k i

Itävallan kanssa tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Wienissä 26 päivänä heinäkuuta 2000 Suomen tasavallan ja Itävallan tasavallan välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa niin kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §
Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa tasavallan presidentin asetuksella.

3 §
Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1123

Ulkoasiainministeriön asetus ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksuista

Annettu Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2000

Ulkoasiainministeriön pää töksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994 ja konsulipalvelulain (498/1999) 39 §:n nojalla:

1 §

Sovelletamisala

Tässä asetuksessa säädetään ulkoasiainministeriön ja edustustojen suoritteista perittävistä maksuista.

Tätä asetusta sovelletaan kunniakonsulaatteihin niiden hoitamien julkisoikeudellisten suoritteiden osalta.

Jollei erikseen toisin säädetä, ulkoasiainministeriö ja edustustot eivät peri toisiltaan maksuja.

2 §

Maksuttomat suoritteet

Ulkoasiainministeriön ja edustuston maksuttomia suoritteita ovat, jollei 2 momentista muuta johdu:

1) virkatoimet, jotka eivät suoranaisesti kohdistu yksittäiseen henkilöön tai yritykseen tai muuten tarkoin rajattuun ryhmään;

2) virka-avun luonteiset, yksittäistä henkilöä koskevat toimenpiteet, joissa kysymys on yleisestä edusta;

3) välttämättömät palvelut ulkomailla hädänalaiseen asemaan taikka pidätetyksi, syytetyksi tai vangituksi joutuneelle;

4) isyyden selvittämiseen, lastensuojeluun, lapsen huoltoon ja elatusturvaan liittyvät sosiaaliviranomaisten toimialaan kuuluvat toimenpiteet ja avustaminen lapsen luvattomaan haltuunottoon liittyvissä asioissa sekä ne toimenpiteet, jotka elatusavun perimistä koskevien kansainvälisten yleissopimusten tai

vastavuoroisuuden perusteella ovat maksuttomia;

5) yksittäisten henkilöiden hakemusten ja ilmoitusten välittäminen Suomen viranomaisille, silloin kun tämä on säädetty edustuston tehtäväksi.

6) ulkoasiainhallinnon palveluksen perusteella ulkomaan kansalaisille maksettavien eläkkeiden sekä valtion maksamien muiden vastaavien suoritusten välittäminen;

7) viranomaisten yhteistyöhön liittyvä vastavuoroinen tietojen vaihto ja koulutus sekä muut vastavuoroiset suoritteet;

8) vieraan valtion lainsäädäntöä koskevan selvityksen hankkiminen tai laatiminen valtion viranomaiselle;

9) tiedottaminen;

10) neuvonta ja ohjaus, joista aiheutuu vain vähäisiä kustannuksia;

11) tiedonvälitys Suomen ja muiden valtioiden tai kansainvälisten yhteisöjen välillä;

12) ulkoasiainministeriön kirjastopalvelut ja tutkijatilojen käyttö;

13) asiakirjojen ja muun aineiston asettaminen pyytäjän käyttöön viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) mukaisesti; sekä

14) palvelussuhteeseen liittyvät toimituskirjat, otteet, jäljennökset, todistukset sekä muut niihin verrattavat suoritteet.

Mahdollisista välttämättömistä erillisistä kustannuksista peritään 17 §:n mukainen korvaus. Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettulle henkilölle myönnetyn taloudellisen avustuksen järjestämisestä ja takaisinperinnästä aiheutuvina kustannuksina peritään 300 markkaa jokaiselta kerralta.

Kansainvälisen käytännön tai vastavuoroisuuden perusteella maksutonta on:

1) vastaaminen Suomen lainsäädäntöä koskeviin vieraiden valtioiden tiedusteluihin;

2) ulkomailta saapuneiden oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksi antaminen Suomessa; sekä

3) vastaaminen Suomeen akkreditoitujen diplomaattisten ja niihin rinnastettavien edustustojen sekä Suomessa toimivien lähetetyn konsulin virastojen Wienin diplomaatti- ja konsulisuhteita koskevissa yleissopimuksissa edellytetyjä palveluja koskeviin tiedusteluihin.

Maksullisia suoritteita koskevista maksuvapautuksista määrätään 4 §:n 5 momentissa, 5 §:n 4 ja 5 momentissa, 6 §:n 4 momentissa, 7 §:n 3 momentissa, 10 §:n 3 momentissa, 11 §:n 2 momentissa, 13 §:n 2 momentissa, 14 §:n 1 momentissa ja 17 § 3 momentissa.

3 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Ulkoasiainministeriön ja edustuston maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita ovat:

- 1) matkustusasiakirja;
- 2) viisumi;
- 3) oleskelulupa ja työ lupa;
- 4) todistukset; sekä
- 5) muut notaari- ja vastaavat julkisoikeudelliset suoritteet.

Julkisoikeudellisista suoritteista peritään 4—8 §:ssä määrätyt kiinteät maksut sekä mahdollisista erillisistä kustannuksista 17 §:ssä määrätty korvaus.

Valtion virkamiehen ja työntekijän terveydenhuollosta ulkomailla annetun lain (176/1987) 12 §:ssä on säädetty niiden ulkoasiainhallinnolle aiheutuvien kustannusten velottamisesta, jotka aiheutuvat sanotussa laissa tarkoitetun terveydenhuollon ja työterveyshuollon järjestämisestä.

4 §

Matkustusasiakirja

Passista, diplomaattipassista, virkapassista ja virkamatkapassista peritään käsittelymaksuna 400 markkaa.

Merenkulkijain kansallisesta henkilöllisyystodistuksesta, muukalaispassista, pakolaisen matkustusasiakirjasta ja muukaispassia tai pakolaisen matkustusasiakirjaa korvaavasta väliaikaisesta asiakirjasta sekä Euroopan unionin kansalaiselle kotimatkaa varten annettavasta väliaikaisesta matkustusasiakirjasta (Emergency Travel Document ETD) peritään 400 markkaa.

Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Matkaa tai tehtävää varten myönnetyn diplomaattipassin tai virkamatkapassin voimassaoloaikana tapahtuvasta passin uudelleen voimaan saattamisesta peritään 100 markkaa.

Maksua ei peritä passista, joka annetaan

- 1) tasavallan presidentille ja hänen perheenjäsenelleen;

- 2) valtioneuvoston jäsenelle; tai
- 3) ulkoasiainhallinnon palveluksessa olvalle tai hänen perheenjäsenelleen.

5 §

Viisumi

Viisumista peritään käsittelymaksu seuraavasti:

- 1) lentokentän kauttakulkuviisumi 60 mk
 - 2) kauttakulkuviisumi 60 mk
 - 3) viisumi, voimassaoloaika enintään 30 vrk 150 mk
 - 4) viisumi, voimassaoloaika 31—90 vrk oikeutus yhteen maahantuloon 180 mk oikeutus kahteen maahantuloon 210 mk
 - 5) toistuvaisviisumi, voimassaoloaika enintään yksi vuosi 300 mk lisämaksu kultakin lisävuodelta 180 mk
- Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Voimassaolevan viisumin siirrosta uuteen matkustusasiakirjaan peritään 100 markkaa.

Maksua ei peritä:

- 1) eduskunnan tai Suomen hallituksen kutsumalta henkilöltä;
- 2) virkatehtävissä Suomeen tai Suomen kautta matkustavalta diplomaattipassin tai virkapassin haltijalta;
- 3) Suomeen akkreditoitun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn konsulin viraston

henkilökuntaan kuuluvalla eikä hänen perheenjäseneltään;

4) vanhempansa matkustusasiakirjaan merkityltä lapselta;

5) henkilöltä, joka valtioneuvoston päätöksellä otetaan Suomeen pakolaisena, suojelun tarpeen vuoksi tai painavasta humanitaarisesta syystä;

6) henkilöltä, joka kansainvälisen sopimuksen perusteella saa viisumin maksutta, eikä Yhdistyneiden kansakuntien ja sen alajärjestöjen, Euroopan neuvoston ja Euroopan unionin, eikä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön Suomessa järjestettäviin kokouksiin osallistuvilta; eikä

7) Suomen kunniakonsulilta

Ministeriö päättää viisumin myöntämisestä maksutta

1) suuronnettomuuksien ja muiden vastaavien tilanteiden johdosta, silloin kun humanitaariset syyt puoltavat; sekä

2) opetus-, kulttuuri- tai urheilutapahtumiin osallistuvilla tilaisuuden järjestäjän kutsumille koululais- ja nuorisoryhmille, joitten jäsenten ikä on alle 18 vuotta.

6 §

Oleskelulupa ja työluva

Oleskeluluvasta ja työluvasta peritään kummastakin erikseen käsittelymaksuna 400 markkaa. Usealle henkilölle yhteisesti myönnetystä oleskeluluvasta ja työluvasta maksu on jokaiselta henkilöltä 400 markkaa erikseen kummastakin luvasta.

Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Voimassaolevan oleskeluluvan ja työluvän siirrosta uuteen matkustusasiakirjaan peritään 100 markkaa luvalla.

Maksua ei peritä:

1) Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä lähetetyn konsulin viraston henkilökuntaan kuuluvalla eikä hänen perheenjäseneltään;

2) vanhempansa matkustusasiakirjaan merkityltä lapselta;

3) henkilöltä, joka valtioneuvoston päätöksellä otetaan Suomeen pakolaisena, suojelun tarpeen vuoksi tai painavasta humanitaarisesta syystä.

7 §

Todistukset ja otteet

Valmiiseen asiakirjaan kirjoitettavasta tai erikseen laadittavasta todistuksesta sekä asiakirjaotteesta peritään ministeriössä 60 markkaa ja edustustossa 150 markkaa. Jos samaan asiakirjaan kirjoitetaan useita todistuksia, peritään maksu jokaisesta todistuksesta.

Edellä 1 momentissa määrätystä poiketen kaupanvahvistajan todistuksesta peritään 800 markkaa ja kauppa-aluksen väliaikaisesta kansallisuustodistuksesta 1 000 markkaa.

Maksua ei peritä:

1) sosiaalisen tuen tai avustuksen hakemista varten tarvittavasta todistuksesta; eikä

2) Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn konsulin viraston henkilökuntaan kuuluvalla annettavasta todistuksesta.

8 §

Muut julkisoikeudelliset suoritteet

Ulkoasiainhallinnolle lain, asetuksen tai kansainvälisen sopimuksen mukaan kuuluvista, muista kuin 2 §:ssä ja 4—7 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä peritään 200 markkaa. Uuden laivapäiväkirjan laatimiseen liittyvistä toimenpiteistä peritään kuitenkin 800 markkaa ja meriselityksen vastaanottamisesta 1 500 markkaa.

9 §

Muut maksulliset suoritteet

Muita maksullisia suoritteita ovat:

- 1) tiedoksianto ulkomaille;
- 2) asiakirjan hankkiminen ja osoitteen selvittäminen;
- 3) jäämistöasian hoitaminen;
- 4) valokopio tai muu jäljennös asiakirjasta, teknisestä tallenteesta tai muusta aineistosta;
- 5) muu kuin tiedottamiseen kuuluva painotuote;
- 6) ulkoasiainhallinnon sisäisen postin ja tietoverkon käyttö;
- 7) luennointi-, tulkkaus-, käänös-, tutkimus-, selvitys- ja muut asiantuntijapalvelut;

- 8) koulutuspalvelut;
 9) ministeriön ja edustustojen hallinnassa olevien tilojen, kalusteiden ja laitteiden käyttö ja toimistopalvelut; sekä
 10) muu toimeksiantoon perustuva ja siihen verrattava ulkoasiainhallinnon toimialaan kuuluva suorite.

Muista maksullisista suoritteista peritään 10—16 §:ssä määrätyt kiinteät tai tuntiveloitukseen perustuvat tai muutoin liiketaloudellisin perustein määräytyvät maksut.

10 §

Tiedoksianto ulkomaille

Oikeudenkäynti- tai muun asiakirjan tiedoksi antamisesta peritään 500 markkaa.

Maksu peritään myös tiedoksiantoyrityksestä.

Maksua ei peritä:

- 1) virallisen syytteen alaisissa asioissa;
- 2) ulkomaalaislain (378/91) mukaisissa asioissa;
- 3) asioissa, joissa ennen tiedoksiannon pyytämistä on myönnetty maksuton oikeudenkäynti; eikä
- 4) sosiaaliviranomaisen viran puolesta viereille panemissa asioissa.

11 §

Asiakirjan hankkiminen ja osoitteen selvittäminen

Virkatodistuksen tai muun asiakirjan hankkimisesta ulkomailta ja ulkomailla asuvan henkilön osoitteen selvittämisestä peritään 400 markkaa. Maksu peritään myös asiakirjan hankkimis- ja osoitteen selvittämisyrityksestä.

Maksua ei peritä sosiaaliasioita hoitavalta viranomaiselta eikä julkisoikeudelliselta yhteisöltä.

12 §

Jäämistöasian hoitaminen

Ulkomailla olevaan jäämistöön liittyvässä asiassa peritään maksu seuraavasti:

- 1) pienimuotoisesta avustamisesta 500 markkaa;

2) jäämistön selvittämisestä, vastaanottamisesta ja tilittämisestä perillisille 2 % tilitettävästä summasta, kuitenkin vähintään 500 markka ja enintään 30 000 markkaa; sekä

3) edellä 2 kohdassa tarkoitettua avustamisesta sekä tarvittavien asiakirjojen hankkimisesta, laatimisesta ja kääntämisestä yhteensä 5 % tilitettävästä summasta, kuitenkin vähintään 750 markkaa ja enintään 50 000 markkaa.

Jäämistöasiaa hoitava edustusto voi sopia kunniakonsulaatin kanssa asian hoitamisesta ja siitä maksettavasta korvauksesta. Kunnia-konsulaatille maksettava korvaus voi olla enintään puolet edellä sanottujen kohtien mukaan perittävästä määrästä.

13 §

Valokopiot, jäljenteet ja painotuotteet

Jäljenteistä peritään maksu seuraavasti:

- 1) Paperijäljenteestä A4 kokoisena 2,50 markkaa ja A3 kokoisena 5 markkaa sivulta;
- 2) datakopiosta levykkeelle 75 markkaa ja CDROM-levykkeelle 100 markkaa;
- 3) valokuvasta, jonka tekijänoikeus on ministeriöllä tai edustustolla, 50 markkaa sekä käyttömaksuna sen julkaisemisesta 250 markkaa julkaisukerralta.

Erillistä maksua ei peritä, jos jäljennös annetaan muun maksullisen suoritteen osana.

Hallinnonalan painotuotteista, tiedotusmateriaalia lukuun ottamatta, peritään niiden omakustannusarvoa vastaava maksu.

14 §

Ulkoasiainhallinnon sisäisen postin ja tietoverkon käyttö

Ulkoasiainhallinnon sisäisen postin käytöstä peritään käsittelymaksuna 100 markkaa ja kuljetuksesta omakustannushinta lähetyksen painon ja lähetysosoitteen mukaan. Maksua ei peritä tasavallan presidentin kanslialta eikä ulkoasiainhallinnon palveluksessa olevalta eikä hänen perheenjäseneltään.

Ministeriön tietoverkon käytöstä 500 markkaa kuukaudessa jokaiselta käyttäjätunnukselta.

15 §

Asiantuntijapalvelut

Luennointi-, tulkkaus-, käänös-, tutkimus-, selvitys- ja muista asiantuntija- ja vastaavista palveluista peritään liiketaloudellisin perustein määräytyvä maksu, kuitenkin vähintään 500 markkaa kultakin suoritteen tuottamiseen käytetyltä tunnilta.

16 §

Muut suoritteet

Ulkopuolisille annetuista koulutuspalveluista, ministeriön ja edustustojen hallinnassa olevien tilojen, kalusteiden ja laitteiden käytöstä, toimistopalveluista sekä muista toimeksiantoon perustuvista suoritteista peritään liiketaloudellisin perustein määräytyvä, kuitenkin vähintään omakustannusarvoa vastaava maksu.

17 §

Erillisten kustannusten korvaus

Suoritteiden tuottamisesta ulkoasiainhallinnolle aiheutuneista välttämättömistä erillisistä kustannuksista peritään 4—14 §:ssä määrättyjen kiinteiden maksujen lisäksi korvausta seuraavasti:

1) matkustamis- ja muista kustannuksista määrä, joka vastaa valtion yleisten virka- ja työehtosopimusmääräysten mukaisia matkakustannusten korvauksia tai muulla perusteella määräytyviä matkasta aiheutuneita todellisia lisäkustannuksia; sekä

2) ulkopuolisten palvelujen ostosta aiheutuneet menot täysimääräisinä, ei kuitenkaan tavanomaista postimaksua.

Korvaus erillisistä kustannuksista peritään

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2000

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

myös silloin, kun kiinteää maksua ei tässä asetuksessa määrätyn mukaisesti peritä. Korvaus jätetään kuitenkin perimättä, jos perintäkulut olisivat suuremmat kuin perittävä korvaus.

18 §

Maksuvahuu

Edustusto perii maksut vapaasti vaihdettavana valuuttana tai Suomen markkoina sen mukaan mitä ulkoasiainministeriö on edustuston maksuliikkeessä käytettävästä valuuttasta määrännyt. Maksu otetaan kuitenkin vastaan asemamaan valuuttana, jos asemamaan valuuttamääräykset tätä edellyttävät.

Valuutan vaihtokurssina käytetään ministeriön vahvistamaa tilikurssia. Valuuttamääräinen arvo pyöristetään lähimpään paikallisessa maksuliikkeessä yleisesti käytettyyn yksikköön.

19 §

Kunniakonsulaatin perimät maksut

Kunniakonsulaatin perimät, edellä 4—6 §:ssä tarkoitetut maksut tuloutetaan valtiolle. Muut tämän asetuksen nojalla perityt maksut jäävät kunniakonsulaatille korvauksena suoritteiden tuottamisesta.

20 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001 ja on voimassa 31 joulukuuta 2001. Asetuksen mukaisia maksuja peritään sen voimassaoloaikana tilatuista suoritteista.

Osastopäällikkö Kaarlo (Charles) Murto

N:o 1124

Valtiovarainministeriön asetus**ajoneuvoveron kannosta annetun valtiovarainministeriön päätöksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2000

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvoveron kannosta 19 päivänä joulukuuta 1997 annetun valtiovarainministeriön päätöksen (1314/1997) 1 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on valtiovarainministeriön päätöksessä 1228/1999, seuraavasti:

1 §

Vuodelta 2001 kannettava vero eräännyy maksettavaksi verolippuun merkittynä, ajankaksolla 29 päivänä tammikuuta — 2 päivänä helmikuuta 2001 olevana eräpäivänä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Asetusta sovelletaan vuoden 2001 ajoneuvoverotuksessa.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2000

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Vanhempi hallitussihteeri Heikki Kuitunen